

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1071/2009/EK RENDELETE

(2009. október 21.)

a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 71. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az európai adatvédelmi biztos véleményére ⁽²⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A tisztességes versenyfeltételekkel működő közúti fuvarozás belső piacának megteremtése a közúti áru fuvarozói és személyszállítói szakma (a továbbiakban: a közúti fuvarozói szakma) gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó közös szabályok egységes alkalmazását teszi szükségessé. E közös szabályok hozzájárulhatnak a közúti fuvarozók magasabb szakmai képzettségéhez, a piac racionalizálásához, a szolgáltatások, fuvarozók, ügyfelek és a gazdaság egészének érdekeit szolgáló javításához, valamint a nagyobb közúti biztonsághoz. Segítik továbbá a fuvarozók letelepedési jogának tényleges gyakorlását.
- (2) A belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti áru fuvarozói és személyszállítói szakma gyakorlásának engedélyezéséről, valamint e személyek szabad letelepedéshez való joga gyakorlásának előmozdítása érdekében az oklevelek, bizonyítványok és képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről szóló, 1996. április 29-i 96/26/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ előírja a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséhez szükséges minimumfeltételeket, valamint az e célból szükséges okiratok kölcsönös elismerését. Ugyanakkor a tapasztalat,

a hatásvizsgálat és egyéb tanulmányok kimutatják, hogy az irányelvet nagyon eltérő módon alkalmazzák a különböző tagállamokban. Az eltérés több negatív következménnyel is jár, különösen a következőkre tekintettel: a verseny torzulása, a piac átláthatatlansága, az egyenlőtlen ellenőrzési szint, valamint annak kockázata, hogy az alacsony szakmai képzettséggel rendelkező munkavállalókat alkalmazó vállalkozások hanyag vagy a közúti biztonságot és a szociális szabályokat kevésbé tiszteletben tartó viselkedést tanúsítanak, ami árthat az ágazatról kialakult képnek.

- (3) E következmények annál is inkább károsak, minthogy felboríthatják a közúti szállítás belső piacának zavartalan működését, mivel a nemzetközi áru fuvarozás és egyes kabotázsműveletek piaca nyitott a vállalkozások előtt az egész Közösségben. Az e vállalkozásokra alkalmazott egyetlen feltétel az, hogy rendelkezzenek közösségi engedéllyel, amelyet megszerezhetnek, amennyiben a közúti fuvarozói szakma tekintetében teljesítik a nemzetközi közúti áru fuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) ⁽⁵⁾, a személyszállítás tekintetében pedig az autóbusszal végzett személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1073/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) ⁽⁶⁾ által meghatározott feltételeket.
- (4) Indokolt tehát korszerűsíteni a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó jelenlegi szabályokat az egységesebb és eredményesebb alkalmazásuk érdekében. Mivel e szabályok tiszteletben tartása jelenti a közösségi piacra jutás legfőbb feltételét, és mivel a piacra jutás területén az alkalmazandó közösségi eszköz a rendelet, az tűnik a legmegfelelőbb eszköznek a közúti fuvarozói szakma gyakorlása engedélyezésének szabályozására.
- (5) A tagállamok számára engedélyezni kell a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek kiigazítását az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésében említett legkülső régiókban, tekintettel azok sajátos jellemzőire és körülményeire. Nem kaphatnak azonban közösségi engedélyt az e régiókban székhellyel rendelkező olyan vállalkozások, amelyek kizárólag a fent meghatározott kiigazítás értelmében felelnek meg a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételeknek. A közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek kiigazítása nem támaszthat

⁽¹⁾ HL C 151., 2008.6.17., 16. o.

⁽²⁾ HL C 14., 2008.1.19., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. május 21-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. január 9-i közös álláspontra (HL C 62. E, 2009.3.17., 1. o.), az Európai Parlament 2009. április 23-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. szeptember 24-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 124., 1996.5.23., 1. o.

⁽⁵⁾ Lásd e Hivatalos Lap 72. oldalát.

⁽⁶⁾ Lásd e Hivatalos Lap 88. oldalát.

- akadályt azzal szemben, hogy a fent említett régióban fuvarozási tevékenységeket végezzenek azon vállalkozások, amelyek számára engedélyezték volna a közúti fuvarozói szakma gyakorlását, mivel az e rendeletben megállapított általános feltételeknek megfelelnek.
- (6) A tisztességes verseny érdekében a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának közös szabályait a lehető legszélesebb körben alkalmazni kell minden vállalkozásra. E rendelet hatálya alá ugyanakkor nem szükséges bevonni a fuvarozási piacra igen csekély hatást gyakorló közúti fuvarozást lebonyolító vállalkozásokat.
- (7) A székhely szerinti tagállam feladata, hogy ügyeljen arra, hogy a vállalkozások folytonos jelleggel eleget tegyenek az e rendeletben előírt feltételeknek annak érdekében, hogy a szóban forgó tagállam illetékes hatósága szükség esetén eldönthesse, felfüggeszti vagy visszavonja azon engedélyeket, amelyek alapján az adott vállalkozások piaci működést folytathatnak. A közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó feltételek tiszteletben tartása és megbízható ellenőrzése megköveteli, hogy a vállalkozások állandó és tényleges székhellyel rendelkezzenek.
- (8) Az illetékes hatóságok számára egyértelműen meg kell határozni és meg kell nevezni azon természetes személyeket, akik rendelkeznek a szükséges jó hírnévvel és szakmai alkalmassággal. Az ilyen személyeknek („szakmai irányítók”) lakóhellyel kell rendelkezniük valamely tagállamban, és állandó jelleggel és ténylegesen irányítaniuk kell a közúti közlekedési szolgáltatással foglalkozó vállalkozás szállítási tevékenységét. Meg kell határozni ezért, hogy egy személy milyen feltételek mellett tekinthető egy vállalkozás szállítási tevékenységének folyamatos és tényleges szervezéséért felelős személynek.
- (9) A szakmai irányítók jó hírneve feltételezi, hogy nem voltak elítélve súlyos bűncselekményért, vagy nem szabtak ki rájuk büntetést súlyos jogsértésért, különösen a közúti közlekedésre vonatkozó közösségi jogszabályok megsértéséért. A szakmai irányító vagy a közúti fuvarozási vállalkozás tekintetében a közösségi jogszabályok legsúlyosabb megsértése miatt egy vagy több tagállamban hozott, büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet vagy kiszabott szankció a jó hírnév elvesztését vonja maga után, feltéve, hogy az illetékes hatóság megbizonyosodott arról, hogy végleges határozatát szabályos és kellően dokumentált vizsgálati eljárás előzte meg, amelynek során biztosították az alapvető eljárási jogokat és a megfelelő fellebbezési jogokat.
- (10) Egy közúti fuvarozási vállalkozásnak meghatározott minimális pénzügyi kapacitással kell rendelkeznie a vállalkozás megfelelő alapításához és sikeres irányításához. Egyszerű és takarékos megoldás lehet, ha a vállalkozások bankgaranciával, szakmai felelősségbiztosítással vagy más hasonló eszközzel bizonyítják pénzügyi helyzetüket.
- (11) A magas szintű szakmai képzettség növeli a közúti szállítási ágazatának társadalmi-gazdasági hatékonyságát. Ebből következően indokolt, hogy a szakmai irányító feladatát betöltő személy magas színvonalú szaktudással rendelkezzen. A vizsgáztatás nagyobb egységessége, valamint a képzés magas színvonalának biztosítása érdekében elő kell írni, hogy a tagállamok általuk meghatározott kritériumok alapján engedélyezhetik a képzési és vizsgaközpontokat. A szakmai irányítóknak a nemzeti és a nemzetközi szállítási műveletek irányításához szükséges ismeretekkel egyaránt rendelkezniük kell. A szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány megszerzéséhez szükséges ismeretanyag jegyzéke, valamint a vizsga megszervezésének módja a technika fejlődésével változhat, ezért naprakésszé tételükéről rendelkezni kell. A tagállamok részére lehetővé kell tenni, hogy mentesítsék a vizsgáztatás alól azokat a személyeket, akik bizonyítani tudják, hogy megadott tapasztalattal rendelkeznek a szakmai irányítás terén.
- (12) A tisztességes verseny és a szabályokat teljes mértékben tiszteletben tartó közúti fuvarozás egységes szintű felügyeletet tesz szükségessé a tagállamok részéről. A vállalkozásokat és a vállalkozások engedélyének érvényességét felügyelni hivatott hatóságok e tekintetben kulcsszerepet játszanak, és biztosítani kell, hogy szükség esetén megfelelő intézkedéseket tegyenek, a legsúlyosabb esetekben különösen az engedélyek felfüggesztésével és visszavonásával, illetve a sorozatosan hanyagul és rosszhiszeműen eljáró szakmai irányítók alkalmatlanná nyilvánításával. Ezt az intézkedés megfelelő megfontolásának kell megelőznie, tekintettel az arányosság elvére. A vállalkozást azonban előzetesen figyelmeztetni kell, és a szankciók kiszabása előtt ésszerű határidőt kell engedni számára ahhoz, hogy rendezze helyzetét.
- (13) A tagállamok közötti jobban szervezett igazgatási együttműködés javítaná a több tagállamban működő vállalkozások felügyeletének hatékonyságát, és a jövőben csökkentené az adminisztrációs költségeket. A vállalkozások közösségi szinten összekapcsolt elektronikus nyilvántartása – a személyes adatok védelméről szóló közösségi szabályok tiszteletben tartása mellett – megkönnyíti az együttműködést, és mind a vállalkozások, mind a közigazgatások számára csökkenti az ellenőrzéssel járó költségeket. A nemzeti elektronikus nyilvántartás már több tagállamban működik. Egyes tagállamok között már az összekapcsolás infrastruktúrája is készen áll. Ezen elektronikus nyilvántartások rendszeresebb használata ezért jelentős mértékben hozzájárulhatna az adminisztratív ellenőrzések költségeinek csökkentéséhez és hatékonyságuk növeléséhez.
- (14) A nemzeti elektronikus nyilvántartásokban szereplő bizonyos – a jogsértésekkel és a szankciókkal kapcsolatos – adatok személyes jellegűek. A tagállamoknak tehát meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ való megfelelés érdekében, különösen a személyes

(¹) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

- adatok hatóságok általi feldolgozásának ellenőrzése, továbbá az érintett személyek tájékoztatáshoz való joga, hozzáférési joga és tiltakozási joga tekintetében. E rendelet alkalmazásában szükségesnek tűnik az ilyen adatok legalább két évig történő megőrzése annak érdekében, hogy az alkalmatlannak nyilvánított vállalkozások ne telepedhessenek le más tagállamban.
- (15) Az átláthatóság és annak érdekében, hogy a fuvarozó vállalkozás ügyfele ellenőrizhesse, hogy a vállalkozás rendelkezik-e a megfelelő engedéllyel, a nemzeti elektronikus nyilvántartásban foglalt egyes adatokat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni, az adatvédelemre vonatkozó releváns rendelkezések betartása mellett.
- (16) Alapvető fontosságú a nemzeti elektronikus nyilvántartások fokozatos összekapcsolása a tagállamok közötti gyors és hatékony információcseréhez, valamint annak biztosításához, hogy a komoly jogsértéseknek a székhelyüktől eltérő tagállamban történő elkövetése ne merüljön fel a fuvarozókban, és ne vállalják annak kockázatát. Az összekapcsolás érdekében közösen kell meghatározni a kicserélendő adatok pontos formátumát és az adatcsere technikai lebonyolításának módját.
- (17) A tagállamok közötti hatékony információcseréért érdekében nemzeti kapcsolattartókat kell kijelölni, valamint meg kell határozni bizonyos minimális közös eljárásokat a határidőkre és az átadandó információ természetére vonatkozóan.
- (18) A letelepedés szabadságának elősegítése érdekében a közúti fuvarozói szakma székhely szerinti tagállamban való folytatásának engedélyezéséhez szükséges jó hírnév elegendő bizonyítékául kell elfogadni azon tagállam illetékes hatósága által kibocsátott megfelelő dokumentumok felmutatását, ahol a közúti fuvarozó lakhelye volt, feltéve, hogy az érintett személyeket más tagállamokban nem nyilvánították alkalmatlannak a közúti fuvarozói szakma gyakorlására.
- (19) A szakmai alkalmasság tekintetében az e rendeletben foglalt rendelkezésekkel összhangban kiállított, egységes minta szerinti bizonyítványt a székhely szerinti tagállamnak elegendő bizonyítéknak kell tekintenie a letelepedés szabadságának elősegítése érdekében.
- (20) Szükséges e rendelet alkalmazásának közelebbi nyomon követése közösségi szinten. Ennek előfeltétele, hogy a Bizottságnak megküldjék a nemzeti nyilvántartások alapján készített rendszeres jelentéseket a közúti fuvarozási ágazatban működő vállalkozások jó hírnevéről, pénzügyi helyzetéről és szakmai alkalmasságáról.
- (21) Helyénvaló, hogy a tagállamok az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókat írjanak elő. E szankcióknak hatékonyan, arányosan és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (22) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó szabályoknak a tagállamokon belüli egységesebb és eredményes alkalmazásuk érdekében való korszerűsítését, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az – a fellépés léptéke és hatásai miatt – közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (23) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (24) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy állítsa fel a közúti fuvarozók jó hírnevének elvesztésével járó jogsértések kategóriáit, típusait és súlyosságát meghatározó jegyzéket; hogy igazítsa hozzá a műszaki fejlődéshez e rendeletnek a szakmai alkalmasság elismerésekor a tagállamok által tekintetbe veendő ismeretekre vonatkozó, valamint a szakmai alkalmassági bizonyítványmintával kapcsolatos I., II. és III. mellékletét; és hogy állítsa fel azon jogsértések jegyzékét, amelyek a IV. mellékletben felsoroltakkal együtt a jó hírnév elvesztését eredményezhetik. Mivel az említett intézkedések általános hatályúak és e rendelet nem alapvető elemeinek többek között új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, ezeket az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében előírt, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (25) A 96/26/EK irányelvet hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezését és e szakma gyakorlását szabályozza.

(2) Ezt a rendeletet alkalmazni kell a Közösségben székhellyel rendelkező, a közúti fuvarozói szakmát gyakorló minden vállalkozásra. Alkalmazni kell továbbá a közúti fuvarozói szakmát gyakorló szándékozó vállalkozásokra is. A közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozásokra történő hivatkozásokat adott esetben úgy kell tekinteni, hogy azokba értendő az e szakmát gyakorolni szándékozó vállalkozásokra történő hivatkozás is.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(3) Az érintett tagállamok a Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésében említett régiók tekintetében kiigazíthatják a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételeket, amennyiben a tevékenységeket teljes mértékben az említett régiókban, az ott székhellyel rendelkező vállalkozások végzik.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, e rendelet a nemzeti jog eltérő rendelkezése hiányában nem alkalmazandó a következőkre:

- a közúti áru fuvarozói szakmát gyakorló olyan vállalkozások, amelyek a közúti áru fuvarozást kizárólag 3,5 tonna megengedett össztömeget meg nem haladó gépjárművekkel vagy járműszerelvényekkel végzik. A tagállamok ugyanakkor lecsökkenthetik ezt a határértéket az összes vagy egyes közúti fuvarozási kategóriák vonatkozásában;
- a közúti személyszállítási szolgáltatásokat nem kereskedelmi célból lebonyolító, vagy a közúti személyszállítástól eltérő főtevékenységet folytató vállalkozások;
- a közúti fuvarozói szakmát gyakorló olyan vállalkozások, amelyek a közúti fuvarozást kizárólag 40 km/h legnagyobb megengedett haladási sebességgel közlekedő gépjárművekkel végzik.

(5) A tagállamok e rendelet összes vagy néhány rendelkezésének hatálya alól csak azokat a közúti fuvarozókat mentesíthetik, amelyek kizárólag belföldi fuvarozással foglalkoznak közúti fuvarozókat, amelyek csak csekély hatással vannak a fuvarozási piacra az alábbi tényezők miatt:

- a fuvarozott termékek jellege; vagy
- a fuvarozás kis távolsága.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- „közúti áru fuvarozói szakma”: bármely vállalkozás által díjazás ellenében gépjárművel vagy járműszerelvényvel végzett áru fuvarozási tevékenység;
- „közúti személyszállítói szakma”: bármely vállalkozás által, a vezetőt is beleértve, kilenc főt meghaladó befogadóképességűnek gyártott és felszerelt, és erre a célra szolgáló gépjárművekkel végzett közcélú vagy meghatározott utascsoportokra kiterjedő, a szállított személyek vagy a szállítás szervezője által megfizetett személyszállítási szolgáltatás;
- „közúti fuvarozói szakma”: közúti személyszállítói vagy közúti áru fuvarozói szakma;
- „vállalkozás”: személyszállítással foglalkozó bármely nyereségérdekelt vagy nonprofit természetes vagy jogi személy, nyereségérdekelt vagy nonprofit szövetség vagy személyek jogi személyiség nélküli csoportja, valamint saját jogi személyiséggel rendelkező vagy egy jogi személyiséggel rendelkező

hatóságtól függő hivatalos testület, vagy bármely, kereskedelmi célú áru fuvarozással foglalkozó természetes vagy jogi személy;

- „szakmai irányító”: vállalkozás alkalmazásában álló természetes személy vagy, amennyiben a vállalkozás természetes személy, a személy, vagy az arra vonatkozó rendelkezés esetén egy általa szerződés útján kijelölt másik természetes személy, aki tényleges és tartós módon szervezi a vállalkozás fuvarozói tevékenységét;
- „a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése”: adminisztratív döntés, amely engedélyezi az e rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő vállalkozás számára a közúti fuvarozói szakma gyakorlását;
- „illetékes hatóság”: egy tagállam nemzeti, regionális vagy helyi hatósága, amely a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése céljából ellenőrzi, hogy egy adott vállalkozás megfelel-e az e rendeletben meghatározott feltételeknek, és amely jogosult megadni, felfüggeszteni, illetve visszavonni a közúti fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedélyt;
- „székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben egy vállalkozás székhellyel rendelkezik, tekintet nélkül arra, hogy szakmai irányítója másik országból származik-e.

3. cikk

A közúti fuvarozói szakma gyakorlásának követelményei

(1) A közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozásoknak a következő követelményeket kell teljesíteniük:

- tényleges és állandó székhely valamely tagállamban;
- jó hírnév;
- megfelelő pénzügyi helyzet; és
- a szükséges szakmai alkalmasság.

(2) A tagállamok a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséhez a vállalkozások által teljesítendő további arányos és megkülönböztetésmentes követelményeket határozhatnak meg.

4. cikk

Szakmai irányító

(1) A közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozás kijelöl legalább egy olyan természetes személyt – a szakmai irányítót –, aki megfelel a 3. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában előírt követelményeknek, és aki:

- a vállalkozás fuvarozói tevékenységeit ténylegesen és folyamatosan irányítja;

b) valódi kapcsolatban áll a vállalkozással, mint annak alkalmazottja, igazgatója, tulajdonosa, részvényese vagy ügyeinek intézője, vagy, amennyiben a vállalkozás természetes személy, akkor ő maga ez a személy; és

c) a Közösségben lakóhellyel rendelkezik.

(2) Ha a vállalkozás nem felel meg a 3. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott szakmai alkalmassági követelménynek, az illetékes hatóság az e cikk (1) bekezdésének megfelelően megjelölt szakmai irányító nélkül is engedélyezheti számára a fuvarozói szakma gyakorlását, feltéve, hogy:

a) a vállalkozás kijelöl egy, a Közösségben lakóhellyel rendelkező olyan természetes személyt, aki megfelel a 3. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában meghatározott követelményeknek, és akit szerződés hatalmaz fel a szakmai irányítói feladatoknak a vállalkozás nevében történő ellátására;

b) a vállalkozás és az a) pontban említett személy közötti szerződés meghatározza a személy ténylegesen és folyamatosan elvégzendő feladatait, és kijelöli a szakmai irányítóként vállalt felelősségi körét. A meghatározandó feladatok közé tartoznak különösen a gépjárművek karbantartásának irányításával, a szállítmányozási szerződések és dokumentumok ellenőrzésével, az alapszintű könyveléssel, a rakományok vagy szolgáltatások vezetékhez és gépjárművekhez rendelésével és a biztonsági eljárások ellenőrzésével kapcsolatos feladatok;

c) az a) pontban említett személy szakmai irányítóként legfeljebb négy különböző vállalkozás legfeljebb összesen 50 gépjárművel végzett szállítási tevékenységét irányíthatja. A tagállamok úgy határozhatnak, hogy csökkentik az e személy által irányítható vállalkozások számát és/vagy az irányított járműflotta méretét; és

d) az a) pontban említett személy a meghatározott feladatokat kizárólag a vállalkozás érdekét szem előtt tartva hajtja végre, és felelősségi körét minden olyan vállalkozástól függetlenül gyakorolja, amely a vállalkozást fuvarozások elvégzésére felkéri.

(3) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy az (1) bekezdéssel összhangban kijelölt szakmai irányító a továbbiakban nem hatalmazható fel a (2) bekezdés szerint, vagy csak a (2) bekezdés c) pontjában foglaltaknál kisebb számú vállalkozás vagy jármű tekintetében.

(4) A vállalkozás értesíti az illetékes hatóságot a kijelölt szakmai irányítóról vagy szakmai irányítókról.

II. FEJEZET

A 3. CIKK SZERINTI KÖVETELMÉNYEKNEK VALÓ MEGFELELÉS ÉRDEKÉBEN TELJESÍTENDŐ FELTÉTELEK

5. cikk

A székhely követelményével kapcsolatos feltételek

A 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelmény teljesítéséhez a vállalkozásnak az érintett tagállamban:

a) rendelkeznie kell az említett tagállamban található telephellyel, ahol fő üzleti dokumentumait tárolja, különös tekintettel az összes számviteli dokumentumra, a személyzet irányításával kapcsolatos dokumentumokra, a vezetési és pihenési időkre vonatkozó adatokat tartalmazó dokumentumokra és minden egyéb olyan dokumentumra, amelyhez az illetékes hatóságnak adott esetben hozzá kell férnie az e rendeletben meghatározott követelmények teljesítésének ellenőrzése céljából. A tagállamok előírhatják, hogy a területükön székhellyel rendelkező vállalkozások helyiségeiben egyéb dokumentumok is mindenkor hozzáférhetőek legyenek;

b) amint engedélyt kapott, rendelkeznie kell nyilvántartásba vett vagy az adott tagállam jogszabályaival összhangban más módon forgalomba helyezett teljes tulajdonú, vagy más jogcímen, például feltételes adásvételi szerződés, illetve bérleti vagy lízingszerződés alapján birtokolt egy vagy több gépjárművel;

c) a b) pontban említett járművekre vonatkozóan tevékenységeit ténylegesen és folyamatosan, a megfelelő adminisztratív felszereltséggel egy ugyanabban a tagállamban található, a szükséges műszaki berendezésekkel és létesítményekkel ellátott operatív központból kell irányítania.

6. cikk

A jó hírnév követelményével kapcsolatos feltételek

(1) E cikk (2) bekezdésének értelmében a tagállamok meghatározzák a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglalt, jó hírnévre vonatkozó követelmény teljesítése érdekében teljesítendő feltételeket.

A tagállamok annak megállapítása során, hogy egy vállalkozás megfelel-e ezen követelménynek, megvizsgálják a vállalkozás, annak szakmai irányítói és a tagállam által meghatározott egyéb releváns személyek magatartását. Az e cikkben a büntetőjogi felelősségét megállapító ítéletre, az azzal szembeni szankciókra vagy a vállalkozás általi jogsértésekre való hivatkozások magukban foglalják magával a vállalkozással, annak szakmai irányítóival és a tagállam által meghatározott egyéb releváns személyekkel kapcsolatos büntetőjogi felelősséget megállapító ítéleteket, szankciókat vagy jogsértéseket.

Az első albekezdésben említett feltételek magukban foglalják legalább az alábbiakat:

- a) nincs olyan komolyabb ok a szakmai irányító vagy a fuvarozási vállalkozás jó hírnevének megkérdőjelezésére, mint például az alábbi területeken hatályos nemzeti jogszabályok súlyos megsértése miatt hozott, büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet vagy kiszabott szankció:
 - i. kereskedelmi jog;
 - ii. fizetéseképtelenséggel kapcsolatos jogszabályok;
 - iii. a szakma fizetési és foglalkoztatási feltételei;
 - iv. közúti közlekedés;
 - v. szakmai felelősség;
 - vi. ember- vagy kábítószer-csempészet; és
- b) a szakmai irányító vagy a fuvarozási vállalkozás tekintetében egy vagy több tagállamban súlyos bűncselekmény elkövetéséért nem hoztak büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet vagy nem szabtak ki szankciót különösen az alábbiakra vonatkozó közösségi jogszabályok súlyos megsértése miatt:
 - i. a gépjárművezetők vezetési és pihenési ideje, munkaideje, a menetíró készülék elhelyezése és használata;
 - ii. a nemzetközi forgalomban részt vevő haszongépjárművek maximális súlya és mérete;
 - iii. a gépjárművezetők alapképzése és továbbképzése;
 - iv. a haszongépjárművek közúti alkalmassága, beleértve a gépjárművek kötelező műszaki vizsgálatát;
 - v. a nemzetközi közúti áru fuvarozási piacra vagy adott esetben a közúti személyszállítási piacra jutás;
 - vi. a veszélyes áruk biztonságos közúti fuvarozása;
 - vii. bizonyos jármű-kategóriáknál sebességkorlátozó készülékek elhelyezése és használata;
 - viii. vezetői engedélyek;
 - ix. a szakma gyakorlásának engedélyezése;
 - x. állatok szállítása.

(2) Az (1) bekezdés harmadik albekezdése b) pontjának alkalmazásában:

- a) amennyiben a szakmai irányító vagy a fuvarozási vállalkozás tekintetében a közösségi jogszabályok IV. mellékletben felsorolt valamely legsúlyosabb megsértése miatt egy vagy több tagállamban súlyos bűncselekmény elkövetése miatt büntetőjogi felelősséget állapítanak meg vagy szankciót szabnak ki, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megfelelő

módon és időben történő szabályos igazgatási eljárást folytat le, beleértve adott esetben az érintett vállalkozás telephelyén végzett ellenőrzést is.

Az eljárás megállapítja, hogy a konkrét körülményekre tekintettel az adott esetben a jó hírnév elvesztése aránytalan válaszként lenne-e. Minden ilyen megállapítást megfelelően indokolni kell.

Ha az illetékes hatóság arra a megállapításra jut, hogy a jó hírnév elvesztése aránytalan válaszként lenne, határozhat úgy, hogy a jó hírnév fennmarad. Ez esetben az indokolat rögzíteni kell a nemzeti nyilvántartásban. Az ilyen határozatok számát fel kell tüntetni a 26. cikk (1) bekezdésében említett jelentésben.

Ha az illetékes hatóság nem jut arra a megállapításra, hogy a jó hírnév elvesztése aránytalan válaszként lenne, a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek vagy szankciók a jó hírnév elvesztését vonják maguk után;

- b) a Bizottság a közösségi jogszabályok azon súlyos megsértéseinek kategóriáit, típusait és súlyossági fokát meghatározó jegyzéket készít, amelyek – a IV. mellékletben meghatározottakon túl – a jó hírnév elvesztését eredményezhetik. A tagállamok a 12. cikk (1) bekezdése szerinti ellenőrzési prioritások felállításakor figyelembe veszik az említett jogsértésekkel kapcsolatos információkat, beleértve a más tagállamoktól kapott információkat is.

Az e rendelet említett jegyzékkel kapcsolatos, nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

A Bizottság e célból:

- i. meghatározza a leggyakrabban előforduló jogsértési kategóriákat és típusokat;
- ii. megállapítja a jogsértések súlyosságának mértékét annak függvényében, hogy mennyire járhatnak súlyos életveszéllyel vagy sérülésekkel;
- iii. meghatározza az előfordulás azon gyakoriságát, amelyen túl a többször megismételt jogsértések súlyosabbnak minősülnek, figyelembe véve a szakmai irányító által irányított fuvarozási tevékenységekben részt vevő gépjárművezetők számát.

- (3) A 3. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti követelmény mindaddig nem teljesül, amíg a nemzeti jog vonatkozó rendelkezései alapján valamilyen rehabilitációs vagy azzal egyenértékű hatású intézkedés nem történik.

7. cikk

A pénzügyi helyzet követelményével kapcsolatos feltételek

(1) A 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmények teljesítése érdekében egy vállalkozásnak a számviteli év során mindenkor eleget kell tudnia tenni pénzügyi kötelezettségeinek. Ennek érdekében a vállalkozásnak az éves beszámoló alapján bizonyítania kell – miután ez utóbbiakat ellenőr vagy egy arra megfelelően felhatalmazott személy hitelesítette –, hogy minden évben rendelkezik egy használatban lévő gépjármű esetében legalább 9 000 EUR-nak, és minden további gépjármű esetében 5 000 EUR-nak megfelelő tőkével és tartalékkal.

E rendelet alkalmazásában az euro értékét azokban a tagállami valutákban, amelyek nem vesznek részt a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában, évente rögzíteni kell. Az alkalmazandó árfolyamként az október első munkanapján érvényes és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett árfolyamot kell használni. Az árfolyamok a következő naptári év január 1-jétől hatályosak.

Az első albekezdésben említett könyvelési tételek a Szerződés 54. cikke(3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározottak szerint értendők.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóság elfogadhatja vagy megkövetelheti, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott összegek erejéig egy vállalkozás egy vagy több olyan bank vagy más pénzügyi szervezet – a biztosítótársaságokat is beleértve – igazolásával, például szakmai bankgaranciával vagy biztosítással – a szakmai felelősségbiztosítást is beleértve – bizonyítsa pénzügyi helyzetét, amely egyetemleges felelősségen alapuló kezességet nyújt a számára.

(3) Az (1) bekezdésben említett ellenőrizendő éves beszámolók vagy a (2) bekezdésben említett ellenőrizendő garancia az azon tagállam területén letelepedett gazdasági egységhez tartozik, amelyikben engedélyt kértek, nem pedig egy másik tagállamban letelepedett másik egységhez.

8. cikk

A szakmai alkalmasság követelményével kapcsolatos feltételek

(1) A 3. cikk (1) bekezdésének d) pontjában foglalt követelmény teljesítése érdekében az érintett személynek vagy személyeknek rendelkezniük kell az I. melléklet I. részében felsorolt tárgyak kapcsán előírt szintnek megfelelő ismeretekkel. Az alkalmasságról kötelező írásbeli vizsgán kell tanúságot tenni, amely – ha valamely tagállam így határoz – kiegészíthető szóbeli vizsgálattal. A vizsgákat az I. melléklet II. részének megfelelően rendezik meg. A tagállamok e célból határozhatnak úgy, hogy előírják a vizsga előtti képzést.

(2) Az érintett személyek a vizsgát a szokásos tartózkodási helyük szerinti tagállamban teszik le, vagy abban a tagállamban, amelyben munkát végeznek.

⁽¹⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

A „szokásos tartózkodási hely” olyan helyet jelent, ahol egy személy rendszerint él, vagyis minden naptári évben legalább 185 napot tartózkodik személyes, szoros kötődései miatt.

Mindazonáltal, azon személy esetében, akinek a foglalkozással kapcsolatos, illetve személyes kötöttségei eltérő helyekhez kapcsolódnak, és ennek következtében felváltva két vagy több tagállamban található különböző helyeken él, a szokásos tartózkodási helynek a személyes kötődések szerinti tagállamot kell tekinteni, feltéve, hogy az ilyen személy rendszeresen visszatér oda. Ez az utóbbi feltétel nem alkalmazandó abban az esetben, amikor az adott személy meghatározott időtartamú munkavégzés céljából tartózkodik egy tagállamban. Egyetemre vagy iskolába járás nem utal a szokásos tartózkodási hely áthelyezésére.

(3) Az (1) bekezdésben említett írásbeli és szóbeli vizsgákat kizárólag a tagállam által meghatározott kritériumok alapján a tagállam által arra megfelelően felhatalmazott hatóságok vagy szervek szervezhetik és tanúsíthatják. A tagállamok rendszeresen ellenőrzik, hogy a körülmények, amelyek között az általuk felhatalmazott hatóságok vagy szervek megszervezik a vizsgákat, megfelelnek-e az I. mellékletnek.

(4) A tagállamok az általuk meghatározott kritériumok alapján felhatalmazhatnak bizonyos szerveket arra, hogy a jelöltek számára a vizsgára való felkészüléshez minőségi képzést, illetve az ismereteiket felfrissíteni kívánó szakmai irányítóknak továbbképzést nyújtsanak. Ezek a tagállamok rendszeresen ellenőrzik, hogy e szervek mindenkor megfelelnek-e a felhatalmazásuk alapjául szolgáló kritériumoknak.

(5) A tagállamok ösztönözhetik az időszakos, tízéves időközönkénti képzéseket az I. mellékletben felsorolt tárgyakban annak biztosítása érdekében, hogy a szakmai irányítók tudatában legyenek az ágazatra vonatkozó fejleményeknek.

(6) A tagállamok megkövetelhetik, hogy az olyan személyek, akik rendelkeznek szakmai alkalmassági bizonyítvánnyal, de az elmúlt öt év folyamán nem irányítottak közúti árufuvarozói vállalkozást vagy közúti személyszállítói vállalkozást, frissítő képzésben vegyenek részt annak érdekében, hogy naprakész ismereteket szerezzenek az I. melléklet I. részében hivatkozott jogszabályokban bekevert legfrissebb változásokról.

(7) A tagállamok mentesíthetik az I. mellékletben felsorolt valamennyi tárgyban szerzett ismereteket magukban foglaló, az adott tagállamban kibocsátott, kifejezetten e célból megjelölt bizonyos felsőfokú képesítések és műszaki képesítések birtokosait azon vizsgák alól, amelyek anyagára a képesítésük vonatkozik. A mentesség az I. melléklet I. részének csak azon szakaszaira vonatkozik, amelyek tekintetében a képzítés az adott szakasz címe alatt felsorolt valamennyi tárgyra kiterjed.

A tagállamok a vizsga meghatározott részei alól mentesíthetik az adott tagállamban a belföldi fuvarozásra érvényes, szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványok birtokosait.

(8) A szakmai alkalmasság bizonyítására a (3) bekezdés szerinti hatóság vagy szerv által kiadott bizonyítványt kell bemutatni. A bizonyítvány nem ruházható át más személyre. A bizonyítványt a II. és III. mellékletben meghatározott biztonsági jellemzőknek és mintának megfelelően kell elkészíteni, és el kell látni a kibocsátó, megfelelően felhatalmazott hatóság vagy szerv bélyegzőjével és aláírásával.

(9) A Bizottság az I., II. és a III. mellékletet a műszaki fejlődéshez igazítja. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(10) A Bizottság ösztönzi és elősegíti a tagállamok között a képzésre, a vizsgákra és az engedélyezésre vonatkozó tapasztalat- és információcserét, többek között a Bizottság által kijelölhető bármely szerven keresztül.

9. cikk

Mentesség a vizsga alól

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 8. cikk (1) bekezdésében említett, a szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány megszerzéséhez szükséges vizsga alól mentesítik azokat a személyeket, akik bizonyítani tudják, hogy 2009. december 4. előtt tíz évig egy vagy több tagállamban folyamatosan közúti áru fuvarozói vagy közúti személyszállítói vállalkozást irányítottak.

III. FEJEZET

ENGEDÉLYEZÉS ÉS FELÜGYELET

10. cikk

Az illetékes hatóságok

(1) Minden tagállam egy vagy több illetékes hatóságot jelöl ki e rendelet megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében. Az illetékes hatóságok a következőkre kapnak felhatalmazást:

- a) a vállalkozások által benyújtott kérelmek vizsgálata;
- b) a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése, továbbá ezen engedélyek felfüggesztése és visszavonása;
- c) természetes személy valamely vállalkozás fuvarozási tevékenységének szervezésére szakmai irányítóként alkalmatlannak nyilvánítása;
- d) azon ellenőrzések elvégzése, amelyek azt vizsgálják, hogy a 3. cikkben meghatározott követelményeket a vállalkozások teljesítik-e.

(2) Az illetékes hatóságok közléseket az e rendeletben és az egyéb nemzeti rendelkezésekben megállapított követelmények összességét, az érdekelt jelöltek számára kövendő eljárásokat, valamint a kapcsolódó magyarázatokat.

11. cikk

A kérelmek áttekintése és nyilvántartásba vétele

(1) A 3. cikkben meghatározott követelményeket teljesítő fuvarozási vállalkozásnak – kérelemre – engedélyezni kell a közúti fuvarozói szakma gyakorlását. Az illetékes hatóság megbizonyosodik arról, hogy a kérelmet benyújtó vállalkozás teljesíti-e a 3. cikkben meghatározott követelményeket.

(2) Az illetékes hatóság rögzíti a 16. cikkben említett nemzeti elektronikus nyilvántartásban az általa engedélyezett vállalkozásokra vonatkozó és a 16. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett adatokat.

(3) Az illetékes hatóság a lehető legrövidebb határidőn belül, de a kérelem elbírálásához szükséges valamennyi dokumentum kézhezvételének időpontjától számított legfeljebb három hónapon belül megvizsgálja az engedélyezés iránti kérelmet. Az illetékes hatóság kellően indokolt esetben további egy hónappal meghosszabbíthatja ezt a határidőt.

(4) 2012. december 31-ig az illetékes hatóság – kétség esetén – a vállalkozások jó hírnevének értékelésekor ellenőrzi, hogy a kijelölt szakmai irányító vagy szakmai irányítók a 14. cikk alapján nincs vagy nincsenek-e a kérelmezés időpontjában egyik tagállamban sem alkalmatlannak nyilvánítva vállalkozások fuvarozási tevékenységeinek irányítására.

2013. január 1-jétől az illetékes hatóság a vállalkozások jó hírnevének értékelésekor – a 16. cikk (2) bekezdése első albekezdésének f) pontjában említett adatokhoz való hozzáférés révén, amely vagy a nemzeti nyilvántartások vonatkozó részéhez való közvetlen és biztonságos hozzáférés formájában, vagy kérés útján történik – minden esetben ellenőrzi, hogy a kijelölt szakmai irányító vagy szakmai irányítók a 14. cikk alapján nincs vagy nincsenek-e a kérelmezés időpontjában egyik tagállamban sem alkalmatlannak nyilvánítva vállalkozások fuvarozási tevékenységeinek irányítására.

Az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítására irányuló, az e bekezdésben említett határidők legfeljebb három évvel történő elhalasztására vonatkozó intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) A fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedéllyel rendelkező vállalkozások a (2) bekezdésben említett adatok bármilyen változását egy, a székhely szerinti tagállam által meghatározandó, legfeljebb 28 napos időszakon belül bejelentik az engedélyt kibocsátó illetékes hatóságnak.

12. cikk

Ellenőrzések

(1) Az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy a vállalkozások, amelyeknek engedélyezték a fuvarozói szakma gyakorlását, továbbra is teljesítik-e a 3. cikkben meghatározott követelményeket. Ennek érdekében a tagállamok a fokozott kockázatot jelentő vállalkozásokra irányuló ellenőrzéseket végeznek. Ennek céljából a tagállamok az e rendelet 6. cikkében megállapított jogsértések összességére kiterjesztik a közúti szállításra vonatkozó egyes

szociális jogszabályokkal kapcsolatos 3820/85/EGK és a 3821/85/EGK tanácsi rendelet végrehajtásának minimumfeltételeiről szóló, 2006. március 15-i 2006/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 9. cikke alapján a tagállamok által létrehozott kockázatosztályozási rendszert.

(2) 2014. december 31-ig a tagállamoknak legalább ötévente ellenőrzést kell végezniük annak megvizsgálása érdekében, hogy a vállalkozások továbbra is teljesítik-e a 3. cikkben meghatározott követelményeket.

Az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítására irányuló, az e bekezdésben említett határidő elhalasztására vonatkozó intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Amennyiben azt a Bizottság kellően indokolt esetben kéri, a tagállamok egyedi ellenőrzéseket végeznek annak megvizsgálása céljából, hogy egy adott vállalkozás továbbra is teljesíti-e a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó feltételeket. A tagállamok értesítik a Bizottságot ezen ellenőrzések eredményeiről, és az abban az esetben hozott intézkedésekről, ha megállapítják, hogy a vállalkozás már nem felel meg az e rendeletben meghatározott követelményeknek.

13. cikk

Engedélyfelfüggesztési és -visszavonási eljárás

(1) Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy annak kockázata áll fenn, hogy a vállalkozás már nem teljesíti a 3. cikkben meghatározott követelményeket, erről értesíti a vállalkozást. Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy egy vagy több követelmény már nem teljesül, a vállalkozás számára határidőt szabhat helyzete rendezésére, az alábbiak szerint:

- hat hónapot meg nem haladó határidő a jó hírnév vagy a szakmai alkalmasság követelményét már nem teljesítő szakmai irányító helyébe lépő személy felvételére, amely határidő három hónappal meghosszabbítható a szakmai irányító elhalálozása vagy munkaképtelensége esetén;
- hat hónapot meg nem haladó határidő, ha a vállalkozásnak annak bizonyításával kell rendeznie a helyzetét, hogy tényleges és állandó telephelyel rendelkezik;
- a pénzügyi helyzet követelményének nem teljesülése esetén hat hónapot meg nem haladó határidő annak bizonyítására, hogy a követelmény ismét állandó jelleggel teljesülni fog.

(2) Az illetékes hatóság bármilyen rehabilitációs intézkedést megelőzően arra kötelezheti a vállalkozást, amelynek engedélyét felfüggesztette vagy visszavonta, hogy szakmai irányítói teyenek eleget a 8. cikk (1) bekezdésében említett vizsgakötelezettségnek.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy a vállalkozás a 3. cikkben foglalt követelmények közül egynek vagy többnek már nem felel meg, legkésőbb az e cikk (1) bekezdésében említett határidők lejártát követően felfüggeszti vagy visszavonja a fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedélyt.

⁽¹⁾ HL L 102., 2006.4.11., 35. o.

14. cikk

A szakmai irányító alkalmatlanná nyilvánítása

(1) Amennyiben a szakmai irányító a 6. cikk rendelkezéseivel összhangban elveszti jó hírnévét, az illetékes hatóság a szakmai irányítót vállalkozások fuvarozási tevékenységeinek irányítására alkalmatlannak nyilvánítja.

(2) Kivéve ha, és addig, amíg a nemzeti jog releváns rendelkezéseinek megfelelően a rehabilitációs intézkedéseket meghozzák, az alkalmatlanná nyilvánított szakmai irányítónak a 8. cikk (8) bekezdésében említett, szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványa egyik tagállamban sem érvényes.

15. cikk

Az illetékes hatóságok határozatai és jogorvoslat

(1) A tagállamok illetékes hatóságai megindokolják az e rendelet alapján hozott elutasító határozataikat, ideértve a kérelmek elutasítását, a meglévő engedélyek felfüggesztését vagy visszavonását és a szakmai irányító alkalmatlanná nyilvánítását is.

E határozatok figyelembe veszik mind a vállalkozás vagy annak szakmai irányítója által elkövetett, a vállalkozás jó hírnevének ártó jogsértésekről rendelkezésre álló információkat, mind pedig az illetékes hatóság rendelkezésére álló minden egyéb információt. A határozatok megnevezik az engedély felfüggesztése vagy az alkalmatlanná nyilvánítás esetén alkalmazandó rehabilitációs intézkedéseket.

(2) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a vállalkozásoknak és az érintett személyeknek az (1) bekezdésben említett határozatokkal szemben fellebbezést nyújthassanak be legalább egy független és pártatlan szervhez vagy rendes bírósághoz.

IV. FEJEZET

EGYSZERŰSÍTÉS ÉS IGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

16. cikk

Nemzeti elektronikus nyilvántartások

(1) E rendelet – és különösen annak 11–14. és 26. cikke – végrehajtása érdekében minden tagállam nemzeti elektronikus nyilvántartást vezet azokról a közúti fuvarozási vállalkozásokról, amelyeknek az általa kijelölt illetékes hatóság engedélyezte a közúti fuvarozói szakma gyakorlását. Az e nyilvántartásban foglalt adatok feldolgozása az e célra kijelölt hatóság felügyeletével történik. A nemzeti elektronikus nyilvántartásban szereplő releváns adatokat elérhetővé kell tenni az érintett tagállam valamennyi illetékes hatósága számára.

A nyilvántartások jövőbeli összekapcsolásának megkönnyítése érdekében a Bizottság 2009. december 31-ig határozatot fogad el a nemzeti elektronikus nyilvántartásokban az azok létrehozásának időpontjától rögzítendő adatok minimális követelményeire vonatkozóan. Ajánlhatja továbbá a (2) bekezdésben említett adatokon túl, a járművek forgalmi rendszámának nyilvántartásba vételét is.

(2) A nemzeti elektronikus nyilvántartás legalább a következő adatokat foglalja magában:

- a) a vállalkozás neve és jogi formája;
- b) székhelyének címe;
- c) a jó hírnév és a szakmai alkalmasság követelményének teljesítésére kijelölt szakmai irányító neve, és – ha az eltérő – a vállalkozás képviselőjére jogosult személy neve;
- d) az engedély típusa, a gépjárművek engedélyben feltüntetett száma és adott esetben a közösségi engedély és a hitelesített másolatok sorszáma;
- e) a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett olyan súlyos jogsértések száma, kategóriája és típusa, amelyek az elmúlt két évben elítéléshez vagy szankcióhoz vezettek;
- f) a vállalkozás fuvarozási tevékenységének irányítására alkalmatlannak nyilvánított személyek neve az adott személy jó hírnevének a 6. cikk (3) bekezdése szerinti helyreállításáig és az alkalmazandó helyreállító intézkedések.

Az e) pont alkalmazásában a tagállamok 2015. december 31-ig dönthetnek úgy, hogy a nemzeti elektronikus nyilvántartásba kizárólag a IV. mellékletben említett legsúlyosabb jogsértéseket veszik fel.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az első albekezdés e) és f) pontjában említett információkat külön tartják nyilván. Ez esetben a releváns adatokat az érintett tagállam valamennyi, illetékes hatósága számára kérésre vagy közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni. A kért információkat a kérelem kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül meg kell adni. Az első albekezdés a)–d) pontjában említett adatokat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni, a személyes adatok védelméről szóló vonatkozó előírásokkal összhangban.

Mindenesetre az illetékes hatóságoktól eltérő hatóságok csak akkor férhetnek hozzá az első albekezdés e) és f) pontjában említett információkhoz, ha kellő felhatalmazással rendelkeznek felügyelet gyakorlására és szankciók kiszabására a közúti fuvarozás területén, és tisztviselőik titoktartási esküt tettek, vagy egyébként valamely hivatalos titoktartási kötelezettség alá esnek.

(3) Az azon vállalkozásokra vonatkozó adatokat, amelyek engedélyt felfüggesztettek vagy visszavonták, a nemzeti elektronikus nyilvántartás az engedély felfüggesztésének lejártától vagy visszavonásától számított két évig tartalmazza; ezt követően az adatokat haladéktalanul törölni kell.

A közúti szakmai irányító szakma gyakorlására alkalmatlannak nyilvánított személyekre vonatkozó adatokat a nemzeti elektronikus nyilvántartás addig tartalmazza, amíg az adott személy jó hírnevének helyreállítása a 6. cikk (3) bekezdés szerint meg nem történik. A rehabilitálást vagy azzal egyenértékű intézkedést követően az adatokat azonnal törölni kell.

Az első és második albekezdésben említett adatoknak meg kell jelölniük az engedélyek felfüggesztésének vagy visszavonásának, illetve az alkalmatlanná nyilvánítás indoklását, illetve azok megfelelő időtartamát.

(4) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy az elektronikus nyilvántartásban található minden – különösen a (2) bekezdés első albekezdésének e) és f) pontjában említett – adat naprakész és pontos legyen.

(5) Az (1) és a (2) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti elektronikus nyilvántartásokhoz a Közösség egész területén a 18. cikkben meghatározott nemzeti kapcsolattartókon keresztül hozzá lehessen férni, és hogy azokat egymással összekapcsolják. A nemzeti kapcsolattartókon keresztül történő hozzáférést és összekapcsolást oly módon alakítják ki legkésőbb 2012. december 31-ig, hogy bármely tagállam illetékes hatósága bármely tagállam nemzeti elektronikus nyilvántartásához hozzáférhessen.

(6) A (4) bekezdés végrehajtására – mint például a kicserélt adatok formátumára, a más tagállamok elektronikus nyilvántartásaiba való elektronikus betekintéssel kapcsolatos műszaki eljárásokra és az e nyilvántartások és egyéb releváns adatbázisok közötti interoperabilitás előmozdítására – vonatkozó közös szabályokat a Bizottság fogadja el a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban, és első alkalommal 2010. december 31-ig. E közös szabályok meghatározzák, hogy mely hatóság felelős az adatokhoz való hozzáférést, azok további felhasználásáért és a hozzáférést követően való frissítésükért, és ennek érdekében előírásokat tartalmaznak az adatok naplózására és nyomon követésére vonatkozóan.

(7) Az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítására irányuló, az (1) és az (5) bekezdésben említett határidők elhalasztására vonatkozó intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

17. cikk

A személyes adatok védelme

A 95/46/EK irányelv alkalmazására tekintettel a tagállamok biztosítják különösen a következőket:

- a) minden személyt tájékoztatnak a rá vonatkozó adatok nyilvántartásban való rögzítéséről vagy azok harmadik fél részére történő tervezett továbbításáról. A tájékoztatás tartalmazza az adatfeldolgozásért felelős hatóság nevét, a feldolgozott adatok típusát és az indoklást;
- b) minden személynek joga van ahhoz, hogy hozzáférjen a vele kapcsolatos adatokhoz, amelyeket az ezen adatok feldolgozásáért felelős hatóság tárol. E jogot korlátozás nélkül kell biztosítani ésszerű időközönként és túlzott késedelem vagy a kérelmezőre háruló túlzott költségek nélkül;
- c) minden személynek, akinek az adatai hiányosak vagy pontatlanok, joga van ahhoz, hogy ezen adatokat helyesbítse, töröltesse vagy zároltassa;

- d) lényeges jogos érdekből minden személynek joga van tiltakozni a vele kapcsolatos adatok feldolgozása ellen. Megalapozott tiltakozás esetén az adatfeldolgozás a továbbiakban nem érintheti a szóban forgó adatokat;
- e) releváns esetben a vállalkozások megfelelnek a személyes adatok védelméről szóló vonatkozó előírásoknak.

18. cikk

A tagállamok közötti igazgatási együttműködés

(1) A tagállamok e rendelet alkalmazására tekintettel nemzeti kapcsolattartót jelölnek ki, amely felelős a többi tagállammal folytatott információcseréért. A tagállamok 2011. december 4-ig megküldik a Bizottságnak nemzeti kapcsolattartójuk nevét és címét. A Bizottság összeállítja a nemzeti kapcsolattartók jegyzékét, és továbbítja a tagállamoknak.

(2) Az e rendelet keretében információt cserélő tagállamok e célra az (1) bekezdés alapján kijelölt kapcsolattartókat veszik igénybe.

(3) A 6. cikk (2) bekezdésében említett jogsértésekkel kapcsolatos információt vagy az alkalmatlannak nyilvánított szakmai irányítókkal kapcsolatos információt egymással megosztó tagállamok tiszteletben tartják a(z) 1072/2009/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében vagy adott esetben a(z) 1072/2009/EK rendelet 23. cikkének (1) bekezdésében említett eljárást és határidőket. Az a tagállam, amely egy másik tagállamtól büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet vagy szankciót eredményező súlyos jogsértésre vonatkozó értesítést kap, a bejelentett jogsértést bevezeti a nemzeti elektronikus nyilvántartásába.

V. FEJEZET

A BIZONYÍTVÁNYOK ÉS EGYÉB OKIRATOK KÖLCSÖNÖS ELISMERÉSE

19. cikk

A jó hírnévvel kapcsolatos igazolások és azzal egyenértékű okiratok

(1) A 11. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül a székhely szerinti tagállam a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséhez szükséges jó hírnévre vonatkozóan elegendő bizonyítékként elfogadja az erkölcsi bizonyítvány, vagy annak hiányában egy azzal egyenértékű, a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy korábbi lakóhelye szerinti tagállam illetékes igazságügyi vagy közigazgatási hatósága által kibocsátott okirat bemutatását.

(2) Amennyiben egy tagállam a jó hírnév tekintetében olyan követelményeket támaszt a saját állampolgáraival szemben, amelyek teljesülésére nem bizonyíték az (1) bekezdés szerinti okirat, akkor ez a tagállam a többi tagállam állampolgárai tekintetében elegendő bizonyítékként elfogadja a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy korábbi lakóhelye szerinti tagállam(ok) illetékes igazságügyi vagy közigazgatási hatósága által kibocsátott, az említett követelmények teljesüléséről szóló igazolást. Ezek az igazolások tartalmazzák azokat a konkrét információkat, amelyeket a székhely szerinti tagállam figyelembe vesz.

(3) Ha a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy korábbi lakóhelye szerinti tagállam/tagállamok nem állította/állították ki az (1) bekezdésben említett okiratot vagy a (2) bekezdésben említett igazolást, az okirat vagy igazolás helyett elfogadható a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy által egy illetékes igazságügyi vagy közigazgatási hatóság vagy adott esetben a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy korábbi lakóhelye szerinti tagállam egy közjegyzője előtt eskü alatt tett nyilatkozat vagy ünnepélyes nyilatkozat. Ez a hatóság vagy a közjegyző igazolást ad ki az eskü alatt tett nyilatkozat vagy az ünnepélyes nyilatkozat hitelességéről.

(4) Az (1) bekezdésben említett okiratot vagy a (2) bekezdésben említett igazolást nem lehet elfogadni, ha bemutatásukra a kiadásuk időpontja után több mint három hónappal kerül sor. Ez a feltétel a (3) bekezdéssel összhangban tett nyilatkozatokra is vonatkozik.

20. cikk

A pénzügyi helyzettel kapcsolatos igazolások

Ha egy tagállam saját állampolgáraival szemben a 7. cikkben megállapított, pénzügyi helyzettel kapcsolatos követelményeken felül, más követelményeket is támaszt, akkor a többi tagállam állampolgárai tekintetében elegendő bizonyítékként kell fogadnia a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy korábbi lakóhelye szerinti tagállam(ok) illetékes közigazgatási hatósága által kibocsátott, a követelmények teljesüléséről szóló igazolást. Az ilyen igazolás tartalmazza a székhely szerinti tagállamban figyelembe vett konkrét adatokat.

21. cikk

A szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványok

(1) A tagállamok a szakmai alkalmasság elegendő bizonyítékként elismerik a III. mellékletben szereplő bizonyítványmintának megfelelő, e célból kellően felhatalmazott hatóság vagy szerv által kiállított bizonyítványt.

(2) A 2011. december 4. előtt, az addig hatályos rendelkezések alapján a szakmai alkalmasság bizonyítására kiállított bizonyítványok egyenértékűek a III. mellékletben szereplő mintának megfelelő bizonyítvánnyal, és azokat minden tagállamban elismerik a szakmai alkalmasság bizonyítékaként. A tagállamok megkövetelhetik, hogy a kizárólag belföldi fuvarozásra érvényes, szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványok birtokosai teljesítsék a 8. cikk (1) bekezdésében említett vizsgát vagy annak egyes részeit.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

22. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden intézkedést, amely ezek végrehajtásához szükséges. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2011. december 4-ig értesítik a Bizottságot ezekről a rendelkezésekről, valamint haladéktalanul értesítik bármilyen későbbi, ezeket érintő módosításokról. A tagállamok biztosítják, hogy ezeket az intézkedéseket a fuvarozó nemzetisége és székhelye tekintetében való megkülönböztetés nélkül alkalmazzák.

(2) Az (1) bekezdésben említett szankciók közé tartozik különösen a közúti fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedély felfüggesztése, visszavonása és az érintett szakmai irányító alkalmatlanná nyilvánítása.

23. cikk

Átmeneti rendelkezések

Azon vállalkozásoknak, amelyek 2009. december 4. előtt rendelkeztek a közúti fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedéllyel, 2011. december 4-ig meg kell felelniük e rendelet rendelkezéseinek.

24. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás

A tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek, és e rendelet alkalmazásában kölcsönös segítségnyújtást biztosítanak egymásnak. Az illetékes hatóságok a személyes adatok védelmére alkalmazandó rendelkezések tiszteletben tartása mellett információt cserélnek a súlyos jogsértések miatt kiszabott, büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletekről és szankciókról vagy egyéb konkrét információkról, amelyek következményekkel járhatnak a közúti fuvarozói szakma gyakorlására.

25. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló, 1985. december 20-i 3821/85/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 18. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikke alkalmazandó, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire is.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdése és 7. cikke alkalmazandó, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire is.

26. cikk

Jelentéstétel

(1) A tagállamok két évente elkészítik és megküldik a Bizottságnak a hatáskörrel rendelkező hatóságok tevékenységéről szóló jelentést. Ez a jelentés a következőkből áll:

- a) ágazati áttekintés, tekintettel a jó hírnévre, a pénzügyi helyzetre és a szakmai alkalmasságra;
- b) a kibocsátott, felfüggesztett, visszavont engedélyek száma éves és típusonkénti felbontásban, valamint az alkalmatlanná nyilvánítások száma indokollással;
- c) az egyes években kibocsátott, szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványok száma;
- d) a nemzeti elektronikus nyilvántartásokhoz és azok illetékes hatóságok általi használatához kapcsolódó központi statisztika; és
- e) a 18. cikk (2) bekezdése értelmében a többi tagállammal folytatott információcsere áttekintése, beleértve különösen a többi tagállamnak bejelentett jogsértések éves számát, valamint a 18. cikk (3) bekezdése alapján beérkezett kérelmek és válaszok éves számát is.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések alapján a Bizottság két évente az Európai Parlament és a Tanács részére jelentést készít a közúti fuvarozói szakma gyakorlásáról. E jelentésnek kiemelten fontos részét képezi a tagállamok közötti információcsere működésének értékelése, valamint a nemzeti elektronikus nyilvántartások működésének és a nemzeti elektronikus nyilvántartások elemeinek a felülvizsgálata. E jelentést a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 17. cikkében említett jelentéssel egy időben kell közzétenni.

⁽¹⁾ HL L 370., 1985.12.31., 8. o.

⁽²⁾ HL L 102., 2006.4.11., 1. o.

27. cikk

Az illetékes hatóságok jegyzéke

Minden tagállam legkésőbb 2011. december 4-ig megküldi a Bizottságnak az általa a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét, továbbá a 8. cikk (1) bekezdésében említett vizsgák megszervezéséért és a bizonyítványok kibocsátásáért felelős, felhatalmazott hatóságok vagy szervek jegyzékét. A Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában a Közösség egészére nézve közzéteszi e hatóságok és szerveik egységes szerkezetbe foglalt jegyzékét.

28. cikk

A nemzeti intézkedések közlése

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyeket

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2009. október 21-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

az e rendelet által szabályozott területen fogadnak el, legkésőbb 30 nappal elfogadásuk időpontját követően és első alkalommal legkésőbb 2011. december 4-ig.

29. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 96/26/EK irányelv hatályát veszti.

30. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. december 4-től kell alkalmazni.

a Tanács részéről
az elnök
C. MALMSTRÖM

I. MELLÉKLET

I. A 8. CIKKBEN EMLÍTETT TÁRGYAK FELSOROLÁSA

A szakmai alkalmasság hivatalos elismeréséhez a tagállamok által figyelembe veendő ismereteknek legalább az alábbi tárgykörökre kell kiterjedniük a közúti áru fuvarozás, illetve a közúti személyszállítás vonatkozásában. Ezekben a tárgykörökben a közúti áru fuvarozást és személyszállítást végezni szándékozóknek rendelkezniük kell a fuvarozási vállalkozás irányításához szükséges ismeretekkel és gyakorlati alkalmasság megfelelő szintjével.

Az ismeretek minimális szintje nem lehet alacsonyabb a 85/368/EGK tanácsi határozat ⁽¹⁾ mellékletében megállapított képzési szintstruktúra 3. szintjénél, azaz az akár szakképzéssel és kiegészítő műszaki képzéssel, akár középfokú vagy más műszaki képzéssel kiegészített, kötelező oktatás során megszerzett tudásszintnél.

A. Polgári jog

A jelöltnek a közúti áru fuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a közúti fuvarozásban használt főbb szerződéstípusokat és az azokból származó jogokat és kötelezettségeket;
2. képesnek kell lennie jogilag érvényes fuvarozási szerződés megkötése érdekében tárgyalásokat folytatni, különös tekintettel a fuvarozás feltételeinek tisztázására;

A közúti áru fuvarozással kapcsolatban:

3. képesnek kell lennie megbízója kártérítési igényének elemzésére a rakományt fuvarozás közben ért károk vagy veszteségek, illetve a késedelmes teljesítés vonatkozásában, és értenie kell, hogy az ilyen kárigény hogyan érinti szerződéses felelősségét;
4. ismernie kell a CMR-egyezmény rendelkezéseiben előírt szabályok és kötelezettségek hatásait a nemzetközi közúti áru fuvarozási szerződésekre;

A közúti személyszállítással kapcsolatban:

5. képesnek kell lennie megbízója kártérítési igényének elemzésére az utasok baleseti jellegű személyi sérülései vagy poggyászkárok, illetve a késedelem miatt keletkező kárigények vonatkozásában, és értenie kell, hogy az ilyen kárigény hogyan érinti szerződéses felelősségét.

B. Kereskedelmi jog

A jelöltnek a közúti áru fuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a szakma gyakorlásához szükséges feltételeket és alaki szabályokat, a fuvarozó vállalkozókat terhelő általános kötelezettségeket (nyilvántartások, könyvvizetés stb.) és a csőd következményeit;
2. megfelelő ismeretekkel kell rendelkeznie a különféle kereskedelmi társasági formákról és azok alapításának és működésének szabályairól.

C. Szociális jog

A jelöltnek a közúti áru fuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatban álló különféle szociális intézmények szerepét és működését (szakszervezet, üzemi tanács, üzemi megbízott, munkügyi felügyelő stb.);
2. ismernie kell a munkaadók szociális biztonsággal kapcsolatos kötelezettségeit;

⁽¹⁾ A Tanács 1985. július 16-i 85/368/EGK határozata a szakképesítéseknek az Európai Közösség tagállamai közötti összehasonlíthatóságáról (HL L 199., 1985.7.31., 56. o.).

3. ismernie kell a közúti fuvarozó vállalkozások különféle, munkavégzésre irányuló jogviszonyokban alkalmazott munkavállalóival megkötendő munkaszerződésekre vonatkozó szabályokat (a szerződések formája, a felek kötelezettségei, munkafeltételek és munkaidő, fizetett szabadság, bérezés, szerződésszegés stb.);
4. ismernie kell a vezetési idő, a pihenőidő és a munkaidő terén alkalmazandó szabályokat, különösen a 3821/85/EGK rendelet, az 561/2006/EGK rendelet, a 2002/15/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 2006/22/EK irányelv rendelkezéseit, valamint az e rendelkezések alkalmazására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket;
5. ismernie kell a gépjárművezetők alapképzésére és továbbképzésére alkalmazandó szabályokat, különösen a 2003/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből⁽²⁾ származókat.

D. Adójog

A jelöltnek a közúti árufuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiak szabályozásával kapcsolatban kell ismereteit bizonyítania:

1. a fuvarozási szolgáltatások hozzáadottértékadó- (héa-) vonzata;
2. gépjárműadó;
3. egyes közúti teherszállításban használt járművekre kivetett adók, valamint útdíjak és infrastruktúra-használati díjak;
4. jövedelemadó.

E. A vállalkozás üzleti és pénzügyi vezetése

A jelöltnek a közúti árufuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a csekkek, váltók, saját váltók, hitelkártyák, valamint egyéb fizetési eszközök és módzatok használatára vonatkozó jogszabályokat és gyakorlatot;
2. ismernie kell a hitel különféle módzatait (banki hitel, akkreditív, kezességvállalás, jelzálog, lízing, bérlet, faktoring stb.) és a használatukkal járó díjakat és kötelezettségeket;
3. ismernie kell a mérleget, annak elkészítését és értelmezését;
4. ismernie és értelmeznie kell tudni az eredménykimutatást;
5. képesnek kell lennie a vállalkozás pénzügyi helyzetének és nyereségességének felmérésére, különösen a pénzügyi mutatószámok alapján;
6. képesnek kell lennie költségvetést készíteni;
7. ismernie kell a vállalkozás költségtényezőit (állandó költségek, változó költségek, üzemi költségek, értékcsökkenés stb.) és képesnek kell lennie a járművenkénti, kilométerenkénti, utankénti, tonnánkénti költségek kiszámítására;
8. képesnek kell lennie a szervezeti diagram kidolgozására a vállalkozás teljes személyzete vonatkozásában, valamint munkatervek stb. összeállítására;
9. ismernie kell a marketing, a reklám és a PR alapelveit, beleértve a fuvarozási szolgáltatások értékesítésének ösztönzését és az ügyfél-dokumentáció készítését stb.;
10. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatos különféle biztosítástípusokat (felelősségbiztosítás, balesetbiztosítás/életbiztosítás, poggyászbiztosítás) és az azokból eredő garanciákat és kötelezettségeket;
11. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatos elektronikus adattovábbítási alkalmazásokat.

A közúti árufuvarozással kapcsolatban:

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. március 11-i 2002/15/EK irányelve a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről (HL L 80., 2002.3.23., 35. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. július 15-i 2003/59/EK irányelve egyes közúti árufuvarozást vagy személyszállítást végző járművek vezetőinek alapképzéséről és továbbképzéséről (HL L 226., 2003.9.10., 4. o.).

12. alkalmazni kell tudnia a közúti árufuvarozási szolgáltatások kiszámlázásának rendszerét és ismernie kell az Incoterms jelentését és hatásait;
13. ismernie kell a fuvarozási kiegészítő szolgáltatások különböző kategóriáit, azok szerepét, feladatait, és – ahol szükséges – jogállását;

A közúti személyszállítással kapcsolatban:
14. alkalmazni kell tudnia a tömegközlekedés és a magáncélú közlekedés díjait és árképzését szabályozó rendelkezéseket;
15. alkalmazni kell tudnia a közúti személyszállítási szolgáltatások számlázási tevékenységeit szabályozó rendelkezéseket.

F. Piacra jutás

A jelöltnek a közúti árufuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiak terén kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell az ellenszolgáltatás fejében végzett közúti fuvarozási tevékenységre, a haszonjárműbérletre és az alvállalkozásba adásra vonatkozó szabályozást és különösen a tevékenység hivatalos szervezetének, a szakma gyakorlása engedélyezésének, a közösségen belüli és kívüli közúti fuvarozási tevékenységek végzéséhez szükséges engedélyek, valamint az ellenőrzések és szankciók szabályait;
2. ismernie kell a közúti fuvarozási vállalkozások alapításának szabályait;
3. ismernie kell a közúti fuvarozási szolgáltatások végzéséhez szükséges dokumentumokat, és képesnek kell lennie ellenőrzési eljárások alkalmazására annak biztosítása érdekében, hogy minden egyes fuvar esetében, különösen a járművel, a jármű vezetőjével, a rakománnyal és a poggyással kapcsolatos megfelelő okmányok mind a járművön, mind a vállalkozás telephelyén meglegyenek;

A közúti árufuvarozással kapcsolatban:

4. ismernie kell a közúti árufuvarozási szolgáltatások, rakománykezelés és a logisztika piacának szervezésével kapcsolatos szabályokat;
5. ismernie kell a határátlépés alaki követelményeit, a T-okmányok és a TIR-igazolványok szerepét és jelentőségét, valamint az ezek használatából eredő kötelezettségeket és felelőségeket;

A közúti személyszállítással kapcsolatban:

6. ismernie kell a közúti személyszállítási piac szervezésének szabályait;
7. ismernie kell a közúti személyszállítási szolgáltatások beindításának szabályait, valamint képesnek kell lennie szállítási tervek kidolgozására.

G. Műszaki előírások és az üzemeltetés műszaki szempontjai

A jelöltnek a közúti árufuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a járművek tömegével és méreteivel kapcsolatosan a tagállamokban alkalmazott szabályokat, valamint az ilyen szabályok hatálya alá nem eső, a szokásostól eltérő jellemzőkkel rendelkező rakományok esetében követendő eljárásokat;
2. képesnek kell lennie a vállalkozás jellegének megfelelő járműtípus és annak megfelelő alkotóelemek (alváz, motor, erőátviteli rendszer, fékrendszer stb.) kiválasztására;
3. ismernie kell a járművek típusengedélyezésének, nyilvántartásba vételének és műszaki felügyeletének hivatalos eljárásait;
4. meg kell értenie, milyen intézkedéseket kell hoznia a zajcsökkentés és a motorok kipufogógázai által előidézett levegőszennyezés megakadályozása érdekében;
5. el kell tudnia készíteni a járművek és azok berendezései rendszeres karbantartásának tervét;

A közúti árufuvarozással kapcsolatban:

6. ismernie kell a különféle rakománykezelő és rakodóeszközöket (hátfalak, konténerek, raklapok stb.), illetve képesnek kell lennie eljárások bevezetésére és utasítások kiadására a gépjárművek be- és kirakodásához (teherelosztás, halomba rakás, rakományelhelyezés, kitámasztás, lekötözés stb.);
7. ismernie kell a vasúti-közúti és a ro-ro kombinált fuvarozás különféle technikáit;
8. alkalmazni kell tudnia azokat az eljárásokat, amelyek a veszélyes áruk és hulladékok szállításával kapcsolatos szabályok betartását szolgálják, nevezetesen azokat, amelyek a 2008/68/EK irányelvből ⁽¹⁾ és az 1013/2006/EK rendeletből ⁽²⁾ következnek;
9. alkalmazni kell tudnia azokat az eljárásokat, amelyek a gyorsan romló élelmiszerek fuvarozására vonatkozó szabályok betartását szolgálják, különös tekintettel azokra, amelyek a gyorsan romló élelmiszerek nemzetközi szállításáról és az ilyen szállításához használt különleges szállítóeszközökről szóló megállapodásból (ATP) erednek;
10. tudnia kell alkalmazni azokat az eljárásokat, amelyek az élőállat-szállítással kapcsolatos szabályozás betartását szolgálják.

H. Közúti közlekedésbiztonság

A jelöltnek a közúti áru fuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell, hogy a gépjárművezetőknek milyen képesítő okmányokkal kell rendelkezniük (vezetői engedély, orvosi igazolás, alkalmassági bizonyítvány stb.);
2. meg kell tudnia tenni a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a gépjárművezetők a különböző tagállamokban betartsák a közúti közlekedés szabályait, a hatályos tiltó és korlátozó rendelkezéseket (sebességkorlátozás, elsőbbségadás, megállási és várakozási tilalmak, fényszórók és lámpák, valamint közúti jelzések stb.);
3. össze kell tudnia állítani a gépjárművezetők számára azokat az utasításokat, amelyek alapján ellenőrizhetik a gépjármű, a berendezések és a rakományok állapota vonatkozásában a biztonsági követelmények betartását, illetve amelyek a defenzív vezetésre vonatkoznak;
4. képesnek kell lennie balesetek bekövetkezése esetén követendő eljárások kidolgozására és az újabb balesetek bekövetkezése vagy a közlekedés szabályainak súlyos megsértése elkerülése érdekében megfelelő intézkedések kidolgozására;
5. ismernie kell az áru biztonságos berakodására vonatkozó eljárásokat és a kapcsolódó technikákat;

A közúti személyszállítással kapcsolatban:

6. alapfokon ismernie kell a tagállamok úthálózatát.

II. A VIZSGÁK SZERVEZÉSE

1. Annak megállapítása céljából, hogy a közúti fuvarozási szakmát gyakorolni kívánó jelentkezők rendelkeznek-e a szükséges ismeretekkel az I. részben felsorolt tárgykörök vonatkozásában és különösen képesek-e alkalmazni az azokkal kapcsolatos eszközöket és technikákat, valamint végrehajtani az előírt vezetői és koordinációs feladatokat, a tagállamoknak kötelező írásbeli vizsgát kell szervezni, amely szükség esetén szóbeli vizsgával is kiegészíthető.

a) A kötelező írásbeli vizsga az alábbi két részből áll:

- i. feleletválasztós (mindegyik kérdés legalább négy válaszlehetőséggel) vagy nyitott írásbeli kérdések, vagy a két rendszer kombinációja;
- ii. írásbeli feladatok/esettanulmányok.

Mindkét vizsgarész időtartama két óra.

b) Ahol szóbeli vizsgákat is szerveznek, a tagállamok előírhatják, hogy szóbeli vizsgát csak sikeres írásbeli vizsgát követően lehet tenni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. szeptember 24-i 2008/68/EK irányelve a veszélyes áruk szárazföldi szállításáról (HL L 260., 2008.9.30., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. június 14-i 1013/2006/EK rendelete a hulladék szállításáról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

2. Amennyiben a tagállamok szóbeli vizsgát is szerveznek, elő kell írniuk, hogy mindhárom vizsgarész minimálisan 25 %-os, maximálisan 40 %-os súlyozású legyen az összpontszám vonatkozásában.

Amennyiben a tagállamok csak írásbeli vizsgát szerveznek, elő kell írniuk, hogy a vizsgarészek minimálisan 40 %-os, maximálisan 60 %-os súlyozásúak legyenek az összpontszám vonatkozásában.

3. Az összes vizsgarész vonatkozásában a jelentkezőknek az összpontszám legalább 60 %-át és minden vizsgarészben legalább a megkapható pontok 50 %-át meg kell szerezniük. A tagállam egyetlen vizsgarész esetében a százalékpontot 50-ről 40-re csökkentheti.
-

*II. MELLÉKLET***A szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány biztonsági jellemzői**

A bizonyítványnak az alábbi biztonsági jellemzők közül legalább kettővel rendelkeznie kell:

- hologram,
 - UV-fényben láthatóvá váló különleges rostok a papírban,
 - legalább egy mikronyomtatásos vonal (csak nagyítóüveggel látható nyomtatás, amelyet a fénymásoló gép nem ad vissza),
 - tapintható karakterek, szimbólumok vagy minták,
 - kettős számozás: sorszám és kibocsátási szám,
 - biztonsági alnyomat vékony vonalakkal álló gilosmintával és írisznyomtatással.
-

III. MELLÉKLET

Szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány mintája

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

(Pantone világosbarna színű, DIN A4 formátumú cellulózpapír, legalább 100 g/m²)

(A bizonyítványt kiállító tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein, illetve egyik hivatalos nyelvén írott szöveg)

A bizonyítványt kiállító tagállam megkülönböztető jelzése ⁽¹⁾A felhatalmazott hatóság vagy szerv ⁽²⁾ megnevezéseKÖZÚTI ÁRUFUVAROZÁSI/SZEMÉLYSZÁLLÍTÁSI ⁽³⁾
SZAKMAI ALKALMASSÁGOT IGAZOLÓ BIZONYÍTVÁNY

Bizonyítvány száma:

Mi,

ezennel igazoljuk, hogy ⁽⁴⁾

aki helységben

-án/-én született, a közúti áru fuvarozási/személyszállítási ⁽³⁾ szakmai alkalmasság megszerzése érdekében sikeresen teljesítette a vizsgát (év:; vizsga helye:) ⁽²⁾ a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁵⁾ megfelelően.

Ez a bizonyítvány a(z) 1071/2009/EK rendelet 21. cikkében említett szakmai alkalmasság kielégítő bizonyítéka.

Kiállítás helye:, ideje: ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Az tagállamok megkülönböztető jelzései: (B) Belgium, (BG) Bulgária, (CZ) Cseh Köztársaság, (DK) Dánia, (D) Németország, (EST) Észtország, (IRL) Írország, (GR) Görögország, (E) Spanyolország, (F) Franciaország, (I) Olaszország, (CY) Ciprus, (LV) Lettország, (LT) Litvánia, (L) Luxemburg, (H) Magyarország, (M) Málta, (NL) Hollandia, (A) Ausztria, (PL) Lengyelország, (P) Portugália, (RO) Románia, (SLO) Szlovénia, (SK) Szlovákia, (FIN) Finnország, (S) Svédország, (UK) Egyesült Királyság.

⁽²⁾ Az Európai Közösség egyes tagállamai által e célból előzetesen kijelölt hatóság vagy szerv, amely kiállítja ezt a bizonyítványt.

⁽³⁾ A nem kívánt rész törlendő.

⁽⁴⁾ Vezetéknév és utónév, születési hely és idő.

⁽⁵⁾ HL L 300, 2009.11.24., 51 o.

⁽⁶⁾ A bizonyítványt kiállító felhatalmazott hatóság vagy szerv bélyegzője és aláírása.

IV. MELLÉKLET

A legsúlyosabb jogsértések a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontja alkalmazásában:

1. a) A hatnapos vagy kéthetes maximális vezetési idők határértékének legalább 25 %-kal való túllépése.
- b) A napi munkaidő folyamán a maximális napi vezetési idő legalább 50 %-kal való túllépése – szünet tartása vagy legalább 4,5 órás, megszakítatlan pihenőidő nélkül.
2. Felszerelt menetíró készülék és/vagy sebességkorlátozó készülék hiánya, vagy olyan, csalásra alkalmas készülék használata, amely lehetővé teszi a menetíró készülék és/vagy a sebességkorlátozó készülék által rögzített adatok módosítását, illetve az adatrögzítő lapok vagy a menetíró készülékből és/vagy a járművezetői kártyáról letöltött adatok meghamisítását.
3. Érvényes műszaki vizsgálat nélkül – amennyiben a közösségi jogszabályok alapján ilyen dokumentum szükséges – és/vagy többek között a fékrendszer, a kormányberendezés, a keréktárcsák/gumiabroncsok, a felfüggesztés vagy az alváz olyan súlyos hibájával történő vezetés, amely a közúti biztonság szempontjából olyan közvetlen veszélyt jelent, hogy az a jármű leállítására vonatkozó határozatot eredményez.
4. Olyan veszélyes áru szállítása, amelynek szállítása tilos, vagy veszélyes áru tiltott vagy nem jóváhagyott tárolóeszközben történő szállítása, vagy a veszélyes áru anélkül történő szállítása, hogy azt a járművön veszélyes áruként jelölnék, és ezáltal olyan mértékű életveszély okozása vagy a környezet olyan mértékű veszélyeztetése, hogy az a jármű leállítására vonatkozó határozatot eredményez.
5. Személy- vagy áruszállítás érvényes vezetői engedély birtoklása nélkül vagy olyan vállalkozás által, amely nem rendelkezik közösségi engedéllyel.
6. Hamisított, nem a vezető tulajdonát képező vagy hamis nyilatkozatok és/vagy hamisított okmányok alapján szerzett vezetői engedélyt használó vezető.
7. A megengedett legnagyobb tömeg legalább 20 %-át túllépő áruszállítás olyan járművek esetében, amelyek megengedett legnagyobb tömege meghaladja a 12 tonnát, és a megengedett legnagyobb tömeg legalább 25 %-át túllépő áruszállítás olyan járművek esetében, amelyek megengedett legnagyobb tömege nem haladja meg a 12 tonnát.